

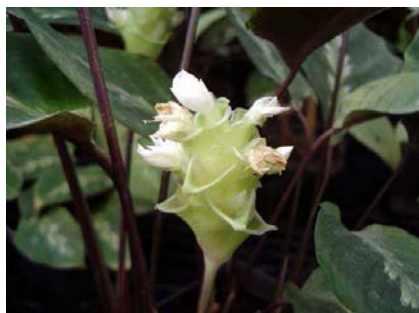

Rodzina Maranthaceae

Marantowate

Calathea mediopicta

Calathea mediopicta

Calathea veitchiana
Calathea roseoptica

Calathea zebrina

Ctenanthe lubbersiana calathea

Ctenanthe oppenheimiana

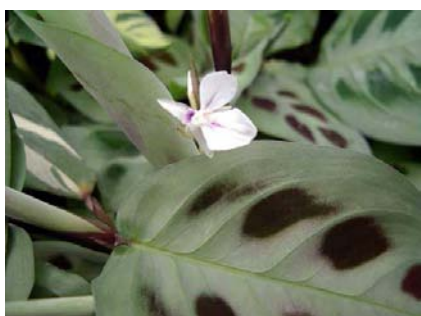
Maranta leuconeura erythrophylla

Maranta leuconeura kerchoveana

Maranta leuconeura kerchoveana

Maranta leuconeura kerchoveana

Maranta leuconeura mediovariegata

Marantha regalis

Calathea (ostrzeszyn) - pochodzi z lasów deszczowych Ameryki Południowej i Środkowej. Rodzaj liczy około 150 gatunków, z których około 30 jest uprawianych jako rośliny ozdobne. Są to zimozielone byliny, które we właściwych warunkach mogą dorastać do 1 metra wysokości. Wszystkie gatunki mają duże liście na długim lub krótkim ogonku, owalne lub podługne, prążkowane lub w plamy, są jaskrawo ubarwione i wzorzyste. Niektóre są zabarwione różowo, albo purpurowo. Kwitną wiosną i latem, ale tylko jeden gatunek (*Calathea crocata*)

Rodzina Maranthaceae

Marantowate

jest uprawiany ze względu na dekoracyjne kwiaty. Ponieważ pochodzi z lasów, w okresie wzrostu nie ma zbyt wielkich wymagań, co do światła, może to być stanowisko jasne, (ale nie bezpośrednio słońce) lub półcieniste. Warunkiem dobrego wzrostu jest zapewnienie im ciepła (w dzień min 22°C, w nocy 16°C) i wilgotnego stanowiska przez cały rok. Wymagają także dużej wilgotności powietrza, więc dobrze jest je często zraszać. Sadzimy je w lekkim, pulchnym podłożu z dużą zawartością torfu, należy stosować w doniczkach grubą warstwę drenażu. Podleamy i spryskujemy miękką, letnią wodą. Nawożenie stosujemy w okresie wegetacji. Rozmnaża się je przez podział, z sadzonek wierzchołkowych.

Ctenanthe - występuje w tropikalnych lasach deszczowych Ameryki Pd. (głównie Brazylia). Są to zimozielone, krzaczaste byliny, uprawiane ze względu na ozdobne liście. Liście u większości są podługne, na sztywnych i wzniesionych łodygach, które wyrastają bezpośrednio z ziemi. Znanie są gatunki jednobarwne, ale większość z nich ma na wierzchu liści wzory, we wszystkich kolorach, a spody czerwone. Jako doniczkowa dorasta do 40-80 cm. Kwiaty są małe i białe i rzadko pojawiają się w uprawie doniczkowej. Ctenanthe wymaga wilgotnego powietrza, równomiernej temperatury (min. 15°C) oraz częściowego cienia (nie znosi bezpośredniego nasłonecznienia). Ziemia powinna być przepuszczalna i wilgotna - nie należy dopuszczać do całkowitego przeschnięcia. Podleamy je miękką, letnią wodą, lubi także zraszanie i dużą wilgotność powietrza. Rozmnażamy je przez podział.

Stromanthe - dziko występują na obszarach zwrotnikowych Ameryki Pd. (Brazylia) – około 13 gatunków. Uprawiane jako rośliny ozdobne doniczkowe. W Polsce uprawiane są trzy gatunki. Są to zimozielone, pełzające byliny, uprawiane ze względu na dekoracyjne liście. Pokrój mają wzniesiony, a liście duże (do 40 cm); w zależności od gatunku blaszka liściowa posiada jasne nerwy środkowe, przeważnie z szarymi poprzecznymi pręgami. W pomieszczeniach nie kwitnie. Stanowisko jasne, ale nie słoneczne - częściowy cień, przez cały rok temperatura około 21°C (min 15) oraz wysoka wilgotność powietrza. Do podlewania używamy miękkiej wody, staramy się nie przesuszać gleby. Do uprawy dobre są płaskie naczynia z pulchną, przepuszczalną ziemią, i dużą warstwą drenażu. Rozmnażamy je przez podział, oraz sadzonki liściowe.

Stromanthe sanguinea - podługne liście o ciemnozielonej górze z jasnym nerwem środkowym i purpurowo czerwonym spodzie,

S. amabilis - owalne liście na wierzchu z wyraźnie szarymi poprzecznymi pręgami, spód szarozielony,

S. porteana - białawozielone, jajowate liście ze srebrzyście białym użytkowaniem.

Marantha (maranta) - pochodzi z Brazylii. Są to rośliny o ozdobnych liściach, podobne do Calathea, ale niższe i o ścielącym się pokroju. Maranta nie osiąga więcej niż 20 do 35 centymetrów. Cechą charakterystyczną tego rodzaju są poduszeczki stawowe znajdujące się na ogonkach. Wszystkie mają niezwykle dekoracyjne liście. W warunkach mieszkalnych roślina kwitnie bardzo rzadko. Kwiaty są małe, białe i bez zapachu. Maranta posiada wyjątkowo wspaniałe, kolorowe rysunki liści. W rodzaju, znanych jest około 30 gatunków. Najbardziej znane są M.leuconeura "Fascinator" i M. Leuconeyra "Kerchoviana". Wymagają jasnego stanowiska, ale bez bezpośredniego nasłonecznienia. Podleamy je umiarkowanie, nie dopuszczamy jednak do przesychania bryły korzeniowej, zimą podleamy oszczędniej. Także wilgotność powietrza powinna być wysoka, choć roślin nie zraszamy (brzydkie plamy). Maranty uwielbiają wyższe temperatury - w zimie temperatura nie może spaść poniżej 16°C. Ziemia powinna być pulchna, porowata i dobrze zdrenowana. Rozmnażamy je przez podział oraz przez sadzonki wierzchołkowe.